

Panium – číslo desať

Vzostup a pád národov: Zapečatovanie 144 000 a skryté prorocké dejiny Daniela 11,10–16

Jeff Pippenger
2025-04-16

Témou vo veršoch jedenásť a dvanásť je vzostup a pád kráľa juhu, tak ako aj konečný vzostup a pád Spojených štátov, predstavených v záverečnom prezidentovi vo verši dva, ako aj posledného pozemského predstaviteľa moci draka; konečný vzostup a pád Organizácie Spojených národov, predstavený vo veršoch tri a štyri. Verše päť až deväť predstavujú dejiny pápežskej moci od roku 538 až do roku 1798. Rok 538 označuje zmocnenie pápežskej moci, rok 1798 označuje smrteľnú ranu pápežstvu, a preto verše päť až deväť predstavujú konečný vzostup a pád šelmy. Verš desať označuje rok 1989 ako pád kráľa juhu, ako je predstavený v bývalom Sovietskom zväze.

„Každému národu, ktorý vstúpil na javisko dejín, bolo dovolené zaujať svoje miesto na zemi, aby sa ukázalo, či naplní zámer ‚Strážcu a Svätého‘. Proroctvo sledovalo vzostup a pád veľkých svetových ríš — Babylonu, Médo-Perzie, Grécka a Ríma. Pri každej z nich, tak ako aj pri národoch menšej moci, sa dejiny opakovali. Každá mala svoje obdobie skúšky, každá zlyhala, jej sláva pohasla, jej moc sa vytratila a jej miesto zaujal iný....“

„Zo vzostupu a pádu národov, ako je to zreteľne ukázané na stránkach Svätého písma, sa majú naučiť, aká bezcenná je iba vonkajšia a svetská sláva. Babylon so všetkou svojou mocou a nádherou, akú náš svet odvtedy už nikdy neuzrel, — mocou a nádherou, ktoré sa ľuďom tej doby zdali také pevné a trvalé, — ako úplne pominul! Ako ‚kvet trávy‘ zahynul. Tak hynie všetko, čo nemá Boha za svoj základ. Iba to, čo je spojené s Jeho zámerom a vyjadruje Jeho charakter, môže pretrvať. Jeho zásady sú jedinými pevnými skutočnosťami, ktoré náš svet pozná.“ Education, 177, 184.

Verše jedenásť a dvanásť označujú konečný vzostup a pád kráľa juhu, predstavovaného Ruskom. Verše trinásť až pätnásť označujú konečný vzostup a pád Spojených štátov. Celé prorocké rozprávanie jedenástej kapitoly je vystavané na štruktúre vzostupu a pádu kráľovstiev. Študent proroctva musí túto skutočnosť vziať do úvahy, ak má mať akúkoľvek možnosť správne rozdeľovať prorocké posolstvo jedenástej kapitoly.

Základná perspektíva jedenástej kapitoly knihy Daniel spočíva v tom, že pozostáva z opakovaných znázornení vzostupu a pádu kráľovstiev. Keď sestra Whiteová vyhlásila: „Tak zahynulo Médsko-perzské kráľovstvo a kráľovstvá Grécka a Ríma,“ označuje „Grécko“ ako draka, „Rím“ ako šelmu a „Médsko-Perziu“ ako falošného proroka. Označuje tým záverečný vzostup a pád posledného pozemského kráľovstva, ktoré sa skladá z draka, šelmy a falošného proroka, ktorí začínajú svoj vzostup pri nedeľnom zákone a vedú svet k Armagedonu na naplnenie Zjavenia 16:12–21. Usmerňuje Boží ľud k „vzostupu a pádu národov, ako sú jasne zjavené na stránkach Svätého písma“ ako k perspektíve, ktorú treba použiť, aby sa „naučil, aká bezcenná je čisto vonkajšia a svetská sláva.“

Dôvod, prečo sa potrebujeme „naučiť, aká bezcenná je iba vonkajšia a svetská sláva“, je ten, aby sme hlbšie porozumeli, že všetko hynie, „čo nemá Boha za svoj základ“. Je teda otázkou života a smrti mať Boha alebo nemať Boha za svoj základ. Od tohto bodu v rozvíjaní myšlienky sestra Whiteová potom vymedzuje, čo znamená mať Boha za svoj základ, keď hovorí: „Iba to, čo je spojené s Jeho zámerom a vyjadruje Jeho charakter, môže obstáť.“ Práve vysvetlila, že všetko, čo nestojí na Božom základe, hynie, a že dvojakým určujúcim znakom toho, čo je vybudované na tomto základe, je to, či je daná vec „spojená s Jeho zámermi“ a či „vyjadruje Jeho charakter“. Jeho charakter je Jeho základ.

Potom v záverečnej vete odseku uvádza, že „Jeho zásady sú jediné stále veci, ktoré náš svet pozná.“ Boží charakter je Jeho zásadami a Jeho zásady vyjadrujú Jeho charakter. Je to otázka života a smrti, ako sa ľudstvo vzťahuje k Bohu ako k základu všetkého. Tvrdím, že základná štruktúra jedenástej kapitoly Daniela je vystavaná na rozprávaní o vzostupe a páde kráľovstiev. Je tu pasáž, v ktorej nás inšpirácia poučuje o správnom spôsobe štúdia.

„Jestvuje štúdium dejín, ktoré nemožno odsudzovať. Posvätné dejiny boli jedným z predmetov v školách prorokov. V zázname o jeho zaobchádzaní s národmi boli sledované stopy Jehovu. Tak aj dnes máme uvažovať o Božom zaobchádzaní s národmi zeme. Máme v dejinách vidieť naplnenie proroctva, skúmať pôsobenie Prozreteľnosti vo veľkých reformačných hnutiach a rozumieť postupu udalostí pri zhromažďovaní národov pre záverečný konflikt veľkého sporu.“
The Ministry of Healing, 441.

Posvätené štúdium dejín sa vyznačuje skúmaním Božieho zaobchádzania s národmi zeme a tiež Božieho prozreteľnostného vedenia Jeho reformačných hnutí; preto posvätené dejiny zahŕňajú vonkajšiu i vnútornú líniu skúmania. Cieľom používania dejín na potvrdzovanie Božieho prorockého Slova je používať tieto prorocké dejiny na to, aby sme „porozumeli postupu udalostí pri zoraďovaní národov pre záverečný konflikt veľkého sporu“. Predchádzajúci odsek od sestry Whiteovej bol prevzatý z veľmi osvieteného vysvetlenia nevyhnutnosti budovania prorockého modelu posvätných dejín, ktorý je založený na základnej štruktúre predstavenej vo „vzostupe a páde“ kráľovstiev.

„Ako prípravu na kresťanskú prácu mnohí považujú za nevyhnutné získať rozsiahle poznanie historických a teologických spisov. Domnievajú sa, že toto poznanie im bude pomocou pri vyučovaní evanjelia. No ich namáhavé štúdium názorov ľudí skôr oslabuje ich službu, než ju posilňuje. Keď vidím knižnice naplnené objemnými zväzkami historickej a teologickej učnosti, myslím si: Prečo míňať peniaze na to, čo nie je chlebom? Šiesta kapitola Jána nám hovorí viac, než možno nájsť v takých dielach. Kristus hovorí: ‚Ja som chlieb života; kto prichádza ku mne, nikdy nebude hladovať, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť.‘ ‚Ja som ten živý chlieb, ktorý zostúpil z neba; ak niekto bude jesť z tohto chleba, bude žiť naveky.‘ ‚Kto verí vo mňa, má večný život.‘ ‚Slová, ktoré vám hovorím, sú duch a sú život.‘ Ján 6,35.51.47.63.“

„Existuje také štúdium dejín, ktoré nemožno odsudzovať. Posvätné dejiny boli jedným z predmetov v školách prorokov. V zázname o Jeho zaobchádzaní s národmi boli sledované stopy Jehovu. Tak aj dnes máme uvažovať o Božom zaobchádzaní s národmi zeme. V dejinách

máme vidieť naplnenie proroctva, skúmať pôsobenie Prozreteľnosti vo veľkých reformných hnutiach a rozumieť postupu udalostí pri zhromažďovaní národov pre záverečný boj veľkého sporu.“

Takéto štúdium poskytne široké, komplexné pohľady na život. Pomôže nám pochopiť niečo z jeho vzťahov a vzájomných závislostí, ako podivuhodne sme spojení vo veľkom bratstve spoločnosti a národov a do akej veľkej miery útlak a poníženie jedného člena znamená stratu pre všetkých.

„Dejiny, ako sa bežne skúmajú, sa však zaoberajú ľudskými úspechmi, jeho víťazstvami v boji, jeho úspechom pri dosahovaní moci a veľkosti. Na Božie pôsobenie v záležitostiach ľudí sa stráca zreteľ. Málokto skúma uskutočňovanie Jeho zámeru vo vzostupe a páde národov.

„A vo veľkej miere je teológia, tak ako sa študuje a vyučuje, iba záznamom ľudských špekulácií, slúžiacim len na to, aby ‚zatemňovala radu slovami bez poznania‘. Príliš často pohnútkou pri zhromažďovaní týchto mnohých kníh nie je ani tak túžba získať pokrm pre myseľ a dušu, ako skôr ctižiadostivosť oboznámiť sa s filozofií a teológmi, túžba predkladať kresťanstvo ľudu v učených termínoch a tézach.“

„Nie všetky napísané knihy môžu slúžiť cieľu svätého života. ‚Učte sa odo Mňa,‘ povedal Veľký Učiteľ, ‚vezmite na seba moje jarmo,‘ ‚učte sa mojej tichosti a pokore.‘ Vaša intelektuálna pýcha vám nepomôže nadviazať spojenie s dušami, ktoré hynú pre nedostatok chleba života. Pri štúdiu týchto kníh im dovoľujete, aby zaujali miesto praktických ponaučení, ktoré by ste sa mali učiť od Krista. Výsledkami tohto štúdia sa ľud nesýti. Veľmi málo z bádania, ktoré tak unavuje myseľ, poskytuje to, čo človeku pomôže stať sa úspešným pracovníkom pre duše.“

„Spasiteľ prišiel, aby ‚zvestoval evanjelium chudobným‘.“ Lukáš 4:18. Vo svojom učení používal tie najjednoduchšie výrazy a najprostejšie symboly. A je povedané, že „obyčajný ľud Ho rád počúval.“ Marek 12:37. Tí, ktorí sa usilujú konať Jeho dielo pre tento čas, potrebujú hlbší vhlád do ponaučení, ktoré dal.

„Slová živého Boha sú najvyšším zo všetkého vzdelania. Tí, ktorí slúžia ľudu, potrebujú jesť z chleba života. To im poskytne duchovnú silu; potom budú pripravení slúžiť všetkým vrstvám ľudí.“ The Ministry of Healing, 441–443.

Sestra Whiteová ďalej vysvetľuje, že rozpoznanie prejavu Božej moci pri dosadzovaní kráľov a zosadzovaní kráľov na základe rozhodnutí samotného kráľa je pravou filozofiou štúdia dejín.

„V dejinách národov môže študent Božieho slova vidieť doslovné naplnenie božského proroctva. Babylon, napokon rozdrvený a zlomený, pominul, pretože sa jeho vládcovia v čase prosperity pokladali za nezávislých od Boha a slávu svojho kráľovstva pripisovali ľudskému úsiliu. Médsko-perzskú ríšu postihol hnev nebies, pretože v nej bol Boží zákon pošliapaný. Bázeň pred Hospodinom nenašla miesto v srdciach prevažnej väčšiny ľudu. Prevládali bezbožnosť, rúhanie a skazenosť. Kráľovstvá, ktoré nasledovali, boli ešte podľejšie a skazenejšie; a klesali čoraz nižšie na stupnici mravnej hodnoty.“

„Moc, ktorú vykonáva každý vládca na zemi, je daná z neba; a od toho, ako použije takto zverenú moc, závisí jeho úspech. Každému je určené slovo božského Strážcu: ‚Opásal som ťa, hoci si ma nepoznal.‘ Izaiáš 45:5. A každému sú slová kedysi povedané Nabuchodonozorovi životným poučením: ‚Odčín svoje hriechy spravodlivosťou a svoje neprávosti milosrdenstvom voči chudobným; azda sa tak predĺži tvoj pokoj.‘ Daniel 4:27.“

„Rozumieť týmto veciam, — rozumieť, že ‚spravodlivosť‘ povyšuje národ;‘ že ‚trón sa upevňuje spravodlivosťou‘ a ‚udržiava milosrdenstvom;‘ rozpoznať pôsobenie týchto zásad v prejavení moci Toho, ktorý ‚zosadzuje kráľov a ustanovuje kráľov,‘ — to znamená rozumieť filozofii dejín. Príslovia 14:34; 16:12; 20:28; Daniel 2:21.

„Jedine v Božom slove je toto jasne vyjadrené. Tu sa ukazuje, že sila národov, rovnako ako jednotlivcov, nespočíva v príležitostiach ani vo výhodách, ktoré sa zdajú robiť ich nepremožiteľnými; nespočíva v ich vychvaľovanej veľkosti. Meria sa vernosťou, s akou naplňajú Boží zámer.“ Prophets and Kings, 501, 502.

Témou vo veršoch jedenásť a dvanásť je vzostup a pád kráľa juhu, no čo je dôležitejšie, tieto verše označujú zapečatenie sto štyridsiatich štyroch tisícov a druhú z troch skúšok, ktoré sa začali v čase konca v roku 1989, ako je to znázornené vo verši desať.

Toto zapečatenie predstavujú Daniel v jame levov, traja mládenci v ohnivej peci, Daniel a traja mládenci modliaci sa, aby porozumeli Nebukadnesarovmu snu o soche zvierat v druhej kapitole, Daniel modliaci sa modlitbu z Leviticus dvadsiatej šiestej kapitoly v deviatej kapitole, múdri, ktorí rozumejú vzrastu poznania, Jozua, ktorému je odňatý hriech v tretej kapitole Zachariáša, Zerubbábel vo štvrtej kapitole, Jozef, ktorý sa stal druhým vládcom v Egypte, učenici vo vrchnej sieni počas desiatich dní pred Turícami, milleriti na táborovom zhromaždení v Exeteri, Lazár vedúci sprievod pri triumfálnom vstupe a sto štyridsaťštyri tisíc v siedmej kapitole Zjavenia.

Jedenásť verš prišiel v roku 2014 na začiatku ukrajinskej vojny a v júli 2023 sa začala vizuálna skúška, v ktorej je Boží ľud „očisťovaný do biela“. Piatou líniou v jedenástej kapitole sú verše trinásť až pätnásť.

Prehľad piatej línie

Lebo kráľ severu sa navráti a postaví vojsko väčšie než prvé, a po určitom počte rokov iste príde s veľkým vojskom a s veľkým bohatstvom. A v tých časoch mnohí povstanú proti kráľovi juhu; aj násilní synovia tvojho ľudu sa povýšia, aby naplnili videnie, ale padnú. Potom príde kráľ severu, navrší val a dobyje najpevnejšie mestá; a ramená juhu neobstoja, ani jeho vybraný ľud, ani nebude sily odolať. Daniel 11:13–15.

Tieto verše sa naplnili v roku 200 pred Kr. a označujú bitku pri Paniu, ktorá zahŕňa znepriatelených kráľov a ich spojenectvá; tieto verše sú zároveň bodom v dejinách, v ktorom sa pohanský Rím po prvý raz presadil do dejín jedenástej kapitoly Daniela. Verše zahŕňajú záverečný vzostup a pád šiesteho kráľovstva biblického proroctva, ale aj biblické dejiny Kristovej návštevy v Cézareji Filipovej, kde Peter umiestňuje spečatenie sto štyridsaťštyritisíc. Tieto dejiny sú predobrazom spečatenia sto štyridsaťštyritisíc s príchodom tretej z troch skúšok dvanástej kapitoly, spočívajúcej

v tom, že budú „očistení, vybielení a skúšaní“.

Tieto tri verše vedú k šestnástemu veršu, v ktorom je znázornený nedeľný zákon v Spojených štátoch. Keď sa exeterské táborové zhromaždenie 17. augusta 1844 skončilo, múdre panny niesli posolstvo Polnočného volania pozdĺž východného pobrežia Spojených štátov počas šesťdesiatich šiestich dní. Jestvuje obdobie, keď sa všetky panny prebúdzajú a jedna trieda nemá olej, aj všetko to, čo to označuje. Keď bolo meno Šimona Barjonu zmenené na Petra, je tým vyznačené spečatenie sto štyridsaťštyri tisíc. Od toho bodu Ježiš začal učiť učeníkov o udalostiach spojených s krížom.

Kríž je symbolom ukončenia skúšobnej doby a William Miller, ktorý bol predobrazene stvárnenný Jánom Krstiteľom, ktorý bol zas predobrazene stvárnenný Eliášom, bol povolaný, aby predložil „udalosti spojené s ukončením skúšobnej doby“, tak ako to urobili Ján Krstiteľ aj Eliáš. Ján to vyjadril takto.

Keď však videl, že k jeho krstu prichádzajú mnohí farizeji a saduceji, povedal im: Plemeno vreteníc, kto vás varoval, aby ste utiekli pred prichádzajúcim hnevom? Matúš 3,7.

Eliáš to vyjadril takto.

Achab zhotovil aj háj; a Achab robil viac, aby popudzoval Hospodina, Boha Izraela, k hnevu než všetci králi Izraela, ktorí boli pred ním. Za jeho dní Chiel z Bétela vystaval Jericho: jeho základy položil za cenu Abiráma, svojho prvorodeného, a jeho brány postavil za cenu svojho najmladšieho syna Segúba, podľa slova Hospodinovho, ktoré vyriekol prostredníctvom Jozuu, syna Núnovho. A Eliáš Tišbijský, jeden z obyvateľov Gileádu, povedal Achabovi: Akože žije Hospodin, Boh Izraela, pred ktorého tvárou stojím, nebude po tieto roky ani rosy ani dažďa, iba na moje slovo. 1 Kráľov 16:33–17:1.

Keď sestra Whiteová hovorila o diele Williama Millera ako moderného reformátora, uviedla:

„Bolo potrebné, aby si ľudia uvedomili svoje nebezpečenstvo; aby boli prebudení k príprave na slávnostné udalosti spojené s ukončením času milosti.“ The Great Controversy, 310.

Posledných šesť veršov z Daniele 11 predstavuje „udalosti spojené so skončením času milosti“. Tieto udalosti boli odpečatené v čase konca v roku 1989 a boli jasne zjavené.

„Pred svojím ukrižovaním Spasiteľ svojim učeníkom vysvetlil, že má byť usmrtený a že má znovu vstať z hrobu, a anjeli boli prítomní, aby vtlačili Jeho slová do mysle i srdca. Učeníci však očakávali časné vyslobodenie z rímskeho jarma a nemohli zniesť pomyslenie, že Ten, v ktorom sa sústreďovali všetky ich nádeje, má podstúpiť potupnú smrť. Slová, na ktoré si potrebovali spomenúť, boli vypudené z ich myslí; a keď prišiel čas skúšky, zastihol ich nepripravených. Ježišova smrť zničila ich nádeje rovnako úplne, akoby ich na to vôbec nebol vopred upozornil. Tak aj v proroctvách je budúcnosť pred nami otvorená tak jasne, ako bola otvorená učeníkom Kristovými slovami. Udalosti spojené s uzavretím času milosti a dielom prípravy na čas súženia sú zreteľne predstavené. Množstvá však týmto dôležitým pravdám nerozumejú o nič viac, než keby nikdy neboli zjavené. Satan striehne, aby uchvátil každý dojem, ktorý by ich mohol urobiť múdrymi na spasenie, a čas súženia ich zastihne

nepripravených.“ Veľký spor vekov, 595.

Bolo to v Cézarej Filipovej, ktorá je Paniom, v trinástom až pätnástom verši, kde Kristus začal učiť svojich učeníkov o kríži, čím predobrazil dejiny exeterského táborového zhromaždenia až do 22. októbra 1844. Na začiatku reformačného hnutia sto štyridsaťštyritisíc boli „udalosti spojené s ukončením doby milosti“ odpečatené a na konci hnutia sto štyridsaťštyritisíc sú „udalosti spojené s ukončením doby milosti“ odpečatené v rámci skrytých dejín štyridsiateho verša.

„Dnes, v duchu a moci Eliáša a Jána Krstiteľa, poslovia ustanovení Bohom obracajú pozornosť sveta určeného na súd na slávnostné udalosti, ktoré sa čoskoro majú odohrať v súvislosti s končiacimi hodinami milosti a so zjavením Krista Ježiša ako Kráľa kráľov a Pána pánov.“
Prophets and Kings, 715, 716.

„Udalosti spojené s ukončením času milosti“ sú udalosťami, ktoré sú odpečatené v skrytých dejinách štyridsiateho verša. V tretej kapitole Zachariáša sú znázornené záverečné výjavy vyšetrujúceho súdu. Inšpirácia spája Zachariášovo svedectvo s tými, ktorí sú zapečatení v deviatej kapitole Ezechiela.

„Boží ľud vzdychá a narieka nad ohavnosťami páchanými v krajine. So slzami varuje bezbožných pred nebezpečenstvom, do ktorého sa vydávajú pošliapávaním Božieho zákona, a s nevýslovným zármutkom sa poníža pred Pánom pre svoje vlastné prestúpenia. Bezbožní sa vysmieľajú ich zármutku, zosmiešňujú ich vážne výzvy a uškŕňajú sa nad tým, čo nazývajú ich slabosťou. Avšak úzkosť a pokorenie Božieho ľudu sú neomylným dôkazom, že znovu nadobúda silu a šľachetnosť charakteru, ktoré stratil v dôsledku hriechu. Je to preto, že sa približujú ku Kristovi a ich oči sú upriamené na Jeho dokonalú čistotu, že tak jasne rozoznávajú nesmiernu hriešnosť hriechu. Ich skrúšenosť a sebauponíženie sú v Božích očiach nekonečne prijateľnejšie než sebestačný, pyšný duch tých, ktorí nevidia dôvod na náрек, pohrdajú Kristovou pokorou a domáhajú sa dokonalosti, hoci prestupujú svätý Boží zákon. Krotkosť a pokora srdca sú podmienkami sily a víťazstva. Koruna slávy čaká na tých, ktorí sa skláňajú pri úpäti kríža. Blahoslavení sú títo zarmútení, lebo oni budú potešení.“

„Verní, modliaci sa sú akoby uzavretí s Bohom. Sami ani netušia, ako bezpečne sú chránení. Podnecovaní satanom sa vládcovia tohto sveta usilujú ich zničiť; no keby sa im otvorili oči, ako sa otvorili oči Elizevmu sluhovi v Dótáne, uzreli by anjelov Božích rozložených táborom okolo nich, ktorí svojím jasom a slávou zadržávajú zástupy temnoty.“

„Keď Boží ľud trápi svoje duše pred Ním a prosí o čistotu srdca, je vydaný rozkaz: ‚Odstráňte z nich špinavé rúcho,‘ a sú vyslovené povzbudivé slová: ‚Hľa, spôsobil som, aby tvoja neprávosť odišla od teba, a odejem ťa slávnostným rúchom.‘ Nepoškvrnené rúcho Kristovej spravodlivosti je položené na skúšané, pokúšané, a predsa verné Božie deti. Opovrhnutý ostatok je odetý do slávneho rúcha, aby už nikdy viac nebol poškvrnený porušenosťami sveta. Ich mená zostávajú zachované v Baránkovej knihe života, zapísané medzi vernými všetkých vekov. Odolali úkladom zvodcu; rev draka ich neodvrátil od vernosti. Teraz sú naveky zabezpečení pred úskokmi púšťača. Ich hriechy sú prenesené na pôvodcu hriechu. A ostatok je nielen omilostený a prijatý, ale aj poctený. ‚Čistý turban‘ je položený na ich hlavy. Majú byť ako králi a kňazi Bohu. Zatiaľ čo satan vznášal svoje obvinenia a usiloval sa zničiť tento

zástup, svätí anjeli, neviditeľní, prechádzali sem a ta a kládli na nich pečať živého Boha. To sú tí, ktorí stoja na vrchu Sion s Baránkom a majú na svojich čelách napísané meno Otca. Spievajú novú pieseň pred trónom, pieseň, ktorú sa nemôže nik naučiť okrem sto štyridsaťštyritisíc, ktorí boli vykúpení zo zeme. ,To sú tí, ktorí nasledujú Baránka, kamkoľvek ide. Títo boli vykúpení spomedzi ľudí ako prvotina Bohu a Baránkovi. A v ich ústach sa nenašla lešť, lebo sú bez úhony pred Božím trónom.“

„Teraz sa dosahuje úplné naplnenie tých slov Anjela: ,Počuj teraz, Jozua, veľkňaz, ty i tvoji druhovia, ktorí sedia pred tebou, lebo sú to muži na podivenie; lebo hľa, privediem svojho služobníka, Výhonok.‘ Kristus je zjavený ako Vykupiteľ a Vysloboditeľ svojho ľudu. Teraz sú veru ostatok ,muži na podivenie‘, keď slzy a poníženie ich putovania ustupujú radosti a cti v prítomnosti Boha a Baránka. ,V ten deň bude výhonok Hospodinov krásny a slávny a ovocie zeme bude výborné a utešené pre tých, ktorí unikli z Izraela. A stane sa, že ten, kto zostane na Sione, a ten, kto ostane v Jeruzaleme, bude sa volať svätým, každý, kto je zapísaný medzi živými v Jeruzaleme.“ Testimonies, zväzok 5, 474–476.

Sto štyridsaťštyri tisíc v knihe Zjavenie sú Ezechielovou skupinou, ktorá je „zapečatená“, keď „vzdychá a narieka“ nad ohavnosťami, ktoré sú v krajine. Sú zapečatení, keď im je daný odev Kristovej spravodlivosti a čistý turban, ktorý predstavuje Petrových „kráľov a kňazov“, ktorí neboli Božím ľuďom, ale teraz sa stali Božím ľuďom.

Ale vy ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, osobitný ľud, aby ste zvestovali cnosti Toho, ktorý vás povolal z tmy do svojho predivného svetla; vy, ktorí ste kedysi neboli ľuďom, ale teraz ste ľuďom Božím; ktorí ste nedosiahli milosrdenstvo, ale teraz ste dosiahli milosrdenstvo. Milovaní, prosím vás ako cudzincov a pútnikov, zdržujte sa telesných žiadostí, ktoré bojujú proti duši; majte svoj spôsob života poctivý medzi pohanmi, aby, keď hovoria proti vám ako proti zločincovi, na základe vašich dobrých skutkov, ktoré uvidia, oslavovali Boha v deň navštívenia. 1 Peter 2:9–12.

A teraz teda, ak budete naozaj poslúchať môj hlas a zachovávať moju zmluvu, budete mi zvláštnym pokladom nad všetky národy; lebo moja je celá zem. A budete mi kráľovstvom kňazov a svätým národom. Toto sú slová, ktoré povieš synom Izraela. Exodus 19:5, 6.

„V posledných dňoch dejín tejto zeme má byť obnovená Božia zmluva s jeho ľuďom zachovávajúcim jeho prikázania. ,V ten deň uzavriem za nich zmluvu s poľnou zverou, s nebeským vtáctvom i s plazmi zeme; a zlomím luk i meč a vojnu odstránim zo zeme a dám im prebývať v bezpečí. A zasnúbim si ťa navždy; áno, zasnúbim si ťa v spravodlivosti a práve, v milujúcej добрote a milosrdenstve. Zasnúbim si ťa vernosťou a poznáš Hospodina.“

„A stane sa v ten deň: vyslyším, hovorí Hospodin, vyslyším nebesia a ony vyslyšia zem; a zem vyslyší obilie, víno a olej; a tie vyslyšia Jezreel. A zasejem si ju do zeme; a zľutujem sa nad tou, ktorá nedosiahla milosrdenstvo; a poviem tým, ktorí neboli mojím ľuďom: Ty si môj ľud; a oni povedia: Ty si môj Boh.“ Ozeáš 2:14–23.

„V ten deň, ... zvyšok Izraela a tí, čo unikli z domu Jakobovho, ... budú sa v pravde opierať o Hospodina, Svätého Izraelovho.“ Izaiáš 10:20. Z „každého národa, pokolenia, jazyka a ľudu“ budú takí, ktorí ochotne odpovedia na posolstvo: „Bojte sa Boha a vzdajte mu slávu, lebo

prišla hodina jeho súdu.“ Odvrátia sa od každej modly, ktorá ich viaže k tejto zemi, a budú sa „klaňať tomu, ktorý učinil nebo i zem, more i pramene vôd“. Oslobodia sa od každého zapletenia a predstúpia pred svet ako pomníky Božieho milosrdenstva. V poslušnosti voči každej Božej požiadavke budú anjelmi i ľuďmi rozpoznaní ako tí, „čo zachovávajú Božie prikázania a vieru Ježišovu“. Zjavenie 14:6–7, 12.

„Hľa, prichádzajú dni, hovorí Hospodin, keď oráč zastihne ženca a ten, čo šliape hrozno, toho, čo rozsýva semeno; vrchy budú kvapkať sladkým vínom a všetky pahorky sa budú rozplývať. A navrátim zajatých zo svojho ľudu Izraela, a vystavajú spustošené mestá a obývať ich budú; vysadia vinice a budú piť ich víno; narobia aj záhrady a budú jesť ich ovocie. A zasadím ich do ich zeme a už nikdy nebudú vytrhnutí zo svojej zeme, ktorú som im dal, hovorí Hospodin, tvoj Boh. Ámos 9,13–15.“ Review and Herald, 26. februára 1914.

Je zrejmé, že od okamihu, keď je spečatená posledná vyvolená generácia stoštyridsiatichtyritisíc, ešte stále existujú pohania, ktorí môžu byť ovplyvnení životným štýlom (správaním) stoštyridsiatichtyritisíc počas dňa navštívenia pohanov.

„Cirkev Božia nebola založená ľudskou mocou ani ľudskou silou, a ani ju ony nemôžu zničiť. Cirkev nebola založená na skale ľudskej sily, ale na Kristovi Ježišovi, Skale vekov, „a pekelné brány ju nepremôžu“. Matúš 16,18. Prítomnosť Božia dáva Jeho dielu stálosť. „Nespoliehajte sa na kniežatá ani na syna človeka,“ je slovo, ktoré k nám prichádza. Žalm 146,3. „V tichosti a v dôvere bude vaša sila.“ Izaiáš 30,15. Božie slávne dielo, založené na večných zásadách práva, nikdy nepríde navnivoč. Bude postupovať od sily k sile, „nie silou ani mocou, ale mojím Duchom, vraví Hospodin zástupov.“ Zachariáš 4,6.“

„Zasľúbenie: „Ruky Zerubbábela položili základy tomuto domu; jeho ruky ho aj dokončia,“ sa doslovne naplnilo. Verš 9. „Starší Židov stavali a prospievali skrze prorokovanie proroka Agea a Zachariáša, syna Iddovho. Stavali a dokončili to podľa rozkazu Boha Izraela a podľa rozkazu Kýra, Dária a Artaxerxa, perzského kráľa. A tento dom bol dokončený tretieho dňa mesiaca adár [dvanásty mesiac], v šiestom roku kralovania kráľa Dária.“ Ezdráš 6,14. 15.“ Proroci a králi, 595, 596.

Verše trinásť až pätnásť predstavujú prorocké udalosti, ktoré vedú k uzavretiu doby milosti pre zachovávateľov soboty pri nedeľnom zákone. Predstavujú tiež tretí z troch krokov vo verši desať z Daniel 12. Verš desať je „očisťovanie“, verše jedenásť a dvanásť predstavujú „vybielenie“ a verše trinásť až pätnásť predstavujú lakmusovú skúšku, v ktorej sú panny zachovávajúce sobotu „skúšané“.

Vnútorne poslanstvo v knihe Daniel je znázornené videním pri rieke Ulaj v kapitolách sedem až deväť a vonkajšie poslanstvo je znázornené videním pri rieke Chiddekel v kapitolách desať až dvanásť. Dvanásť kapitola je vyvrcholením vnútorného i vonkajšieho videnia a predstavuje spôsob, akým Kristus pozdvihuje a očisťuje sto štyridsaťštyritisíc. Verše desať až šesťnásť predstavujú skryté dejiny štyridsiateho verša od roku 1989 až po nedeľný zákon štyridsiateho prvého a šesťnásteho verša. Verše, ktoré zapadajú do skrytých dejín, predstavujú dokonalé naplnenie desiateho verša dvanástej kapitoly.

Mnohí budú očistení, vybielení a preskúšaní; bezbožní však budú páchať bezbožnosť; a nikto z bezbožných neporozumie, ale múdri porozumejú. A od času, keď bude odňatá ustavičná obeť a postavená ohavnosť spustošenia, uplynie tisíc dvesto deväťdesiat dní. Blahoslavený je ten, kto vytrvá a dôjde do tisíc trisťdesiatich piatich dní. Daniel 12:10–12.

„Múdri“, ktorí rozumejú veršom desať až šesťdesiat a ktorí boli zapečatení tak „intelektuálne“, ako aj „duchovne“, sú tí, ktorí rozumejú vonkajšiemu prorockému posolstvu, znázornenému v skrytých dejinách verša štyridsať, a pred nedeľným zákonom boli vo svojom chápaní „intelektuálne“ upevnení. „Múdri“ sú tí, ktorí boli premenení vnútorným posolstvom, znázorneným v Zjavení, v jedenástej kapitole a jedenástom verši, a pred nedeľným zákonom sa v tejto skúsenosti upevnili.

„Múdri“ sú tí, ktorí prijali „blahoslavenstvo“ spojené s „čakaním“, čím je stodridsaťštyritisíc označených ako tí, ktorí naplňajú dokonalé a konečné naplnenie desiatich panien. Zjavenie jedenásť, verš jedenásť, nastalo v júli 2023, čím sa označil „čas konca“, keď Daniel a Zjavenie prostredníctvom dvoch svedkov vyznačujú, že nárast poznania, ktorý bol odpečatený v júli 2023, identifikuje proces zapečatovania stodridsaťštyritisíc. Jedenásť plus jedenásť sa rovná dvadsaťdva, čo je symbol spojenia božstva s ľudstvom, a tí, ktorí prejdú trojstupňovým procesom očisťovania, ktorý vytvára stodridsaťštyritisíc, sú označení v Danielovi dvanásť, verš dvanásť, čím sa poskytuje ďalší podpis Palmonih, lebo dvanásť krát dvanásť sa rovná stodridsaťštyritisíc.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.